

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی- کابل

۱۱ دسمبر ۲۰۱۵

دستاورد "کنفرانس قلب آسیا" برای افغانستان

اشرف غنی رئیس جمهور دولت مستعمراتی کابل غرض اشتراک در "کنفرانس قلب آسیا" به اسلام آباد رفت و با مقامات پاکستانی مذاکره نمود. با در نظر داشت روش فتنه انگیز پاکستان، اکثر از تحلیل گران مسایل سیاسی منطقه از نتیجه این کنفرانس به ارتباط تأمین صلح در افغانستان خوش بین نیستند. معلوم نیست که مقامات دولت مستعمراتی باز هم در دام فریب پاکستانی ها افتاده اند یا خیر!

بار اول کنفرانس قلب آسیا در سال ۲۰۱۱ در ترکیه برگزار شد. از آن به بعد این کنفرانس در یکی از کشور های منطقه دایر شده است. اجلاس اسلام آباد پنجمین دور کنفرانس "قلب آسیا" است که به تاریخ ۹ و ۱۰ دسمبر دایر شد و در آن کشور های ذی علاقه سهم گرفته بودند. از افغانستان اشغال شده "آقای" غنی مرد شماره دو از آخر با "سر بلند" درین کنفرانس اشتراک نمود و نطق بی محتوای خود را خواند. هدف ظاهری "کنفرانس قلب آسیا" ترویج صلح و رفاه در منطقه است. اما در نهمان تأمین منافع قدرت های بزرگ بالاخص امریکاست که محور اصلی اکثر جلسات را در سطح جهانی می چرخاند.

کشور های اشتراک کننده "تعهد" کردند که به اصول و اهداف و نتایج این کنفرانس پایبند خواهند بود. اما سؤال در این جاست که معیار پایبندی در این تعهد از جانب کشور ها خصوصاً پاکستان چه است و چگونه این تعهد تضمین می شود؟ اگر دست قدرت های بزرگ در همچو کنفرانس هائی دخیل باشد که هست، نتایج هم باید برحسب دلخواه قدرت های بزرگ رقم بخورد.

درین کنفرانس دو بازیگر مهم یعنی کشور میزبان پاکستان و کشور مهمان افغانستان مورد توجه بودند. پاکستان با دست بالا و افغانستان اشغال شده بدون پشتوانه داخلی و جهانی بر سر میز مذاکره نشستند. ما می دانیم که پاکستان در فریب دادن نه تنها افغانستان، بلکه جهان ید طولا دارد. آیا زعامت دست نشاندۀ کابل آنقدر مهارت سیاسی و دیپلماتیک دارد که بتواند به جنگ شارلاتان های پاکستانی برود؟

اولین ضعف دولت کابل، اشغال افغانستان است. وقتی که یک دولت دست نشاندۀ شد و هویت ملی خود را از دست داد، نه در سطح داخلی و نه در سطح جهانی می تواند طور شایسته عرض اندام نماید و از منافع خویش دفاع کند. دلچسپ این که اشتراک کنندگان "بر احترام به حاکمیت یکدیگر، تمامیت ارضی، وحدت و استقلال سیاسی و خودداری از تهدید و یا استفاده از زور، علیه تمامیت ارضی یک دیگر طبق دساتیر منشور ملل متحد تأکید نمودند". این اعلامیه به معنی

نوشتن بر یخ و گذاشتن در آفتاب است. ما می بینیم که هر روز در سرحدات افغانستان چه اتفاق می افتد و خود افغانستان در کدام حالت است.

این نوع کنفرانس ها ده ها بار تکرار شده و بار دیگر هم تکرار خواهد شد. تا زمانی که افغانستان استقلال خود را باز نستاند و حاکمیتش تأمین نشود، نتایج چنین کنفرانس هائی برای کشور طور مثبت تأثیر گذار نخواهد بود.